

سر براه

دیشب چه سر براه ز میخاراه نه آمدیم
خم ناگهان تمام شد و خانه آمدیم
دربی نکوفتیم و نگاهی نباختیم
بنگر چه اهل صالح و فرزانه آمدیم
یاری نکرد می که جسارت کند زبان
کمروی و عذرخواه و خموشانه آمدیم
هر نقش او نشان مدارای منزل است
این بوریای بلخ که بر شانه آمدیم
رفتند دختران شقایق سبو به دوش
ما جوی های شیر به پیمانه آمدیم
گلزار را بدامن صحرا گذاشتیم
در جستجوی حسن به گلخانه آمدیم
ای گلفروش بادیه تقصیر از که بود
کاز دشت سوی دام پی دانه آمدیم؟